

JEHO MYŠLENKY JSOU VYŠŠÍ NEŽ NAŠE MYŠLENKY

CECIL duCILLE

(prosinec 1974)

Přečtěme si nejprve z Jana 7 od verše 16: „Odpověděl jim Ježíš a řekl: Mé učení není mé, ale toho, jenž mne poslal. Bude-li kdo chtít vůli jeho činiti, tenť bude uměti rozeznati, jest-li to učení z Boha, čili mluvím já sám od sebe.“

Chci dnes mluvit o myšlenkách. Toto téma je plně v souladu s čteným slovem. Slovo, které vám chci předat, je: „Musíte to dělat, abyste tomu porozuměli.“

Musíte to dělat,
abyste tomu
porozuměli.

Řeknete mi: „Jak to mám dělat, když nevím, co mám dělat?“ Žádá se po vás, abyste dělali jen to, co víte, že máte dělat. Ve chvíli, kdy přijmete Ježíše jako svého spasitele, víte, že to, co jste udělali, bylo správně. A Bůh vám začne říkat, co dalšího máte dělat, a kdykoliv jdete proti tomu, jdete proti Bohu. Kdykoliv začnete naslouchat někomu jinému, kdo vám chce říct, co máte dělat, jdete proti vnitřnímu Božímu vedení a ocitnete se na poušti. Chápete? Je to velmi prosté, ale velmi praktické.

Ti lidé se ptali Ježíše: „Jak to poznáme? Přicházejí za námi mnozí učitelé. Každý říká, že je Kristus. Každý říká, pravdu mám já! Jak máme poznat, kdo má pravdu? Ani v Bibli nenacházíme odpověď, protože jeden ji interpretuje tak, jiný onak. Jak to poznáme?“

Víte, že víte, že to víte! Jakmile začnete činit Boží vůli, rozhodně poznáte pravdu, až ji uslyšíte. Vaše duše i srdce se rozechvějí a prostě víte, že to je pravda. Vidíte-li lid, který následuje pravdu, neznamena to, že jsou moudřejší ani že jsou silnější nebo snad lepší. Jsou prostě poslušní tomu, co poznali.

Pojďme do Izaiáše 55, začneme veršem 7: „*Opust' bezbožný cestu svou, a člověk nepravý myšlení svá, a nechť se navrátí k Hospodinu, i slitujet' se nad ním, a k Bohu našemu, nebť jest hojný k odpuštění. Nejsout' zajisté myšlení má jako myšlení vaše, ani cesty vaše jako cesty mé, praví Hospodin. Ale jakož vyšší jsou nebesa než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše, a myšlení má myšlení vaše. Nebo jakož prší déšť neb sníh s nebe, a zase se tam nenavracuje, ale napájí zemi, a činí ji plodivou a úrodnou, tak že vydává símě rozsívajícímu, a chléb jedoucímu, tak bude slovo mé, kteréž vyjde z úst mých. Nenavrátí se ke mně prázdno, ale učiní to, což mi se líbí, a prospěšně to vykoná, k čemuž je posílám. A protož s veselím vyjdete, a v pokoji sprovedeni budete. Hory i pahrbkové zvučně naproti vám prozpěvovati budou, a všechno dříví polní rukama plésati bude. Místo chrastiny vzejde jedlé, a místo hloží vyroste myrtus, a bude to Hospodinu k slávě, na znamení věčné, kteréž nebude vyhlazeno.“ (Iz 55:7–13) Chvála Bohu!*

Nyní nakreslím tři kruhy. Ten nejvíc nahoře bude symbolizovat Boží myšlenky. Říká přece: „*Ale jakož vyšší jsou nebesa než země, tak převyšují ... myšlení má myšlení vaše.*“ Boží myšlenky jsou nad našimi myšlenkami. Prostřední kruh jsou lidské myšlenky. A poslední kruh symbolizuje myšlenky ďábla či zlé myšlenky.

Bůh nám zde říká, že musíme nejdříve zavrhnout vlastní myšlenky, abychom se mohli dostat do Jeho myšlenek.

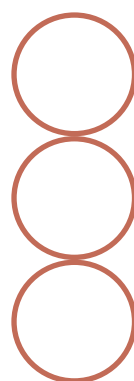
Sedmý verš: „*Opust' bezbožný cestu svou, a člověk nepravý myšlení svá,*

a nechť se navrátí k Hospodinu...“ Jinými slovy, pokud zjistíte, že vaše myšlenky nejsou spravedlivé, což nejsou (víte, žádná naše myšlenka není spravedlivá), pak spravedlivé myšlenky, které vám přicházejí, musí být Boží myšlenky.

Lidské myšlenky nejsou spravedlivé. Jsou v zásadě sobecké, soběstředné a za třetí ďábelské. Prvním krokem je tedy odmítnout je. Prostě je odřízněte! Nechceme je, zavrhněme je.

„Nechci své myšlenky. Nechci ani vaše, ani své!“

Takže nejdříve je zavrhneme. To je první věc, kterou musíte udělat, abyste vstoupili do Božího myšlení. Zavrhnete vlastní myšlenky. A dále

BOŽÍ MYŠLENKY

LIDSKÉ MYŠLENKY

ĎÁBELSKÉ ZLÉ MYŠLENKY

se říká: „...a necht' se navrátí k Hospodinu...“ Pozorujete, jak se vaše myšlení pozvedá, až je zčásti jako Bůh, až je více Boží.

Nyní jen prostě pojd' me po odkazech, které zde jsou. Obrát' me si do Jeremiáše 29:11: „*Nebo já nejlépe znám myšlení, kteráž myslím o vás, dí Hospodin, myšlení o pokoji, a ne o trápení, abych učinil vašemu očekáváníí konec přežádostivý. Když mne vzývati budete, a půjdete, a modliti se mně budete, tedy vyslyším vás.*“ (Jer 29:11–12) Z tohoto důvodu jsou myšlenky, které vás začnou napadat, o pokoji a vysvobození.

Náš problém je
v zásadě v našem
myšlenkovém
životě.

Jsou však jiné myšlenky, které nás bombardují, jsou to myšlenky na nízké rovině, až úplně podlé, ze satanova světa. Myšlenky o sobě jsou v zásadě zaměřené na člověka. Dábelské myšlenky jsou v zásadě proti Bohu. Sami víte, že cokoliv, čeho středobodem je člověk, není z Boha.

S podivením si říkáte: Co ode mne tedy Bůh žádá? Ano, co na mně Bůh žádá dnes ráno? Naplánoval jsem si, že půjdu tam a tam a udělám to a to.

Oslaví to Boha, nebo to poslouží jen mému já?

Je to z Boha? Je to prosté – udělal by to Ježíš?

Tak jednoduché to je. Je-li to z Boha, Ježíš by to udělal. Není-li to z Boha, oslaví to buď mé já, či někoho jiného nebo d'ábla. Ale neoslaví to Boha, proto to nemůže být z Boha. Opravdu je to velmi jednoduché, a přesto velmi tvrdé. Jen se zastavte a položte si otázku: Je to Ježíš? Udělal by to Ježíš? Udělal by to Ježíš dnes na mém místě?

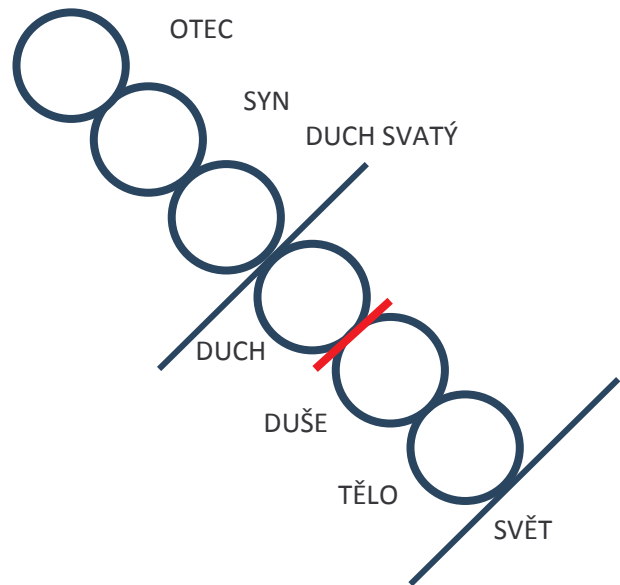
Když jsem se před chvílí modlil, došlo mi, že bych měl říct: Prošel-li by dnes večer Ježíš těmito dveřmi a přišel by sem v těle jako osoba, co by řekl, co by udělal? Protože to je přesně to, co by Ježíš chtěl, abyste řekli či udělali.

Náš problém je v zásadě v našem myšlenkovém životě.

Mám co do činění s církví a vím, že ta církev nedělá Boží vůli. Chci tím říct, že nemusím dlouze pátrat, abych to pochopil. Zním i všechno, co Bůh v Písmu mluví o lidech, kteří mají formu zbožnosti, ale zapírají její

moc (2Tim 3:5). Co mám dělat? Co ode mne Bůh ve vztahu k nim požaduje? Vím, co Bůh říká ve svém Slově. Mé myšlenky říkají: No, ale mám s nimi přece vztahy! Nemůžu odejít, nemůžu se od nich odvrátit. Písmo říká, že jsem s nimi spojen. Proč jsem s nimi spojen?

Prozkoumejte své myšlenky. Víte, že jediná překážka, kterou máme, je v naší duši? Ukážu vám s dovolením ještě jednou to, co jsem vám ukázal včera večer. Nakreslím vám to. Máme Boha Otce, který vysílá dolů velké proudy světla. To je Bůh na vrcholu. Pak máme Ježíše Krista, Syna, který je Kristem. Hned pod ním je Duch svatý. Po jeho boku je můj duch. Hned vedle je má duše a pak moje tělo. Potřebuji Boha ve své duši. „*Přijď království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi (v mém duchu) tak i na zemi (zde v oblasti těla).*“ (Mat 6:10)

Když prosím: „Ježíši, sešli mi vůli mého Otce,“ Ježíš pošle Otcovu vůli. Duch duchu. Přichází do mého ducha. Ale na hranici mé duše je překážka. Má duše je strážce celé mé bytosti a nic ke mně nemůže, dokud to nepřijmu.

Řeknete mi: „Jak se může ďábel dostat k lidem?“

Ďábel nemůže jen tak vstoupit a někoho si vzít. Nemá moc vejít a ovládnout lidskou bytost. Věděli jste to? Jen proto je tak mnoho lidí spaseno. Jen díky tomu tolik lidí není prostě roztrháno na kusy satanskými silami. Satanské síly nemají moc anulovat autoritu člověka. Satan musí přijít a oklamat vás. Ano. Klame vás. Než vstoupí, musíte jej přijmout. A stejně je to s Bohem. Žádný duch nemůže vstoupit.

A tak je všechna sláva, za niž se modlíte, ve vás. Bůh už odpověděl na každou z mnoha modliteb. Když se však modlíte, musíte začít věřit a chválit. Modlitba a chvála.

Jedna mladá dáma mi nedávno řekla: „Ale to bych lhala. Ty mi doporučuješ, abych lhala. Prosím Boha, aby mě uzdravil. A ty mi říkáš,

abych děkovala Bohu a řekla, že jsem přijala uzdravení. Žádáš mě, abych lhala.“

Odpověděl jsem jí: „Jestli jsi ho nepřijala, lhala bys. Bible mi však říká, že když požádám o uzdravení, Bůh ho dá okamžitě. Komu pak mám věřit? Tobě, nebo Bibli?“

Zde je jádro věci. Musíme zamezit vlivu negativního, abychom byli schopni přijmout to pozitivní. Ještě mne sledujete? Něco vám ukážu. Jsou dva typy kladných pólů. Bůh je kladný pól, pozitiv dobra. Satan je také kladný, kladný pól zla. Kladný pól zla se s vámi snaží propojit, a tak nechat proudit svou energii skrze vás jako záporný pól. Kladný pól zla z vás chce mít záporný pól. Kladný pól dobra se s vámi také spojil jako se záporným pólem. Přijali jste Ježíše. On tedy začne pracovat ve vás, aby zjevil sám sebe.

Nevím, kde v tomhle městě je elektrárna. Přesto vím, kde je světlo. Je přesně tady v drátech v téhle zdi. Jak to vím? Protože se nějak projevuje. Amen. Důkaz, že to tak je, vidíme tady v místnosti. Vidím tady nějakou tmu. Něco se tu děje, bratří. Světlo se šíří. Kdyby však nemělo nic, čím by se přenášelo, nešířilo by se. Tak zapojte správnou zástrčku.

Jinými slovy, světlo je slávou elektrárny. Je třeba žárovky; žádná žárovka – žádné světlo. Možná energie, ale ne světlo. Amen.

Jsme žárovka, která potřebuje mít propojený kladný a záporný pól, aby zjevovala slávu Otce. Bůh nás používá, aby zde dole zjevil sám sebe. Kromě vás Bůh nemá na zemi jiný projev Ježíše Krista.

Lidé, kteří d'áblu poskytují sami sebe, propojí se s ním, se tak stávají projevem d'ábla. Někdy se d'ábel zmocní vašeho těla. Ne vaší duše ani vašeho ducha, ale zmocní se těla a pošle skrze vás d'ábelský náboj. Projevíte d'ábla a někdo prohlásí: „Ó, myslel jsem si, že je křesťan.“

Kdo je pak oklamán? Kdo to je? Ten člověk, který byl svědkem, jak jste zareagovali jako d'ábel, a věří, že jím jste. Je podvedený a d'ábel vás před ním obžaluje. Pamatujte, Bible říká, že satan je žalobník bratří (Zj 12:10).

Nyní pro mě nahlas prosím přečtete Zjevení 12:10–11: *„I slyšel jsem hlas veliký, řkoucí na nebi: Nyní stalo se spasení, a moc, i království Boha našeho, a moc Krista jeho; nebo svržen jest žalobník bratří našich, kterýž žaloval na ně před obličejem Boha našeho dnem i nocí. Ale oni*

zvítězili nad ním skrze krev Beránka, a skrze slovo svědectví svého, a nemilovali duší svých až do smrti.“

Odkud spadl? Řekněte mi. Je tam uvedeno: „*svržen jest.*“ Odkud? Z nebe, ale ze kterého nebe? Je to to hvězdné nebe nad našimi hlavami, o kterém jsme právě četli, že „... *jakož vyšší jsou nebesa než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše, a myšlení má myšlení vaše*“ (Iz 55:9) a z něhož padá sníh a déšť (Iz 55:10)? Je takové nebe, z něhož padá sníh, a všichni ho dobře znáte. Když letíte v letadle, tak vzlétnete nad sněhová oblaka. Vzletíte nad dešťová oblaka. Někdy mají tam dole ošklivé počasí a vy nahoře máte slunečno a jasno. Existuje tedy hvězdné nebe, obloha nad našimi hlavami do výše pár kilometrů.

Je však ještě jedno nebe, neviditelná oblast, kde žije Bůh. Je to tak? Je ještě jiné nebe, kde chce Bůh přebývat. Nebem se stává každé místo, kde Bůh přebývá! Souhlasíte? Vy jste proto také nebe. Zatím jediné nedokonalé nebe, o němž vím.

Jsme Božími nebesy, náš duch, duše, tělo jsou Božími nebesy.

Čteme, že satan byl svržen z nebes, tudíž přichází čas, kdy se ve vás už ďábel nebude projevovat. Čas, kdy bude váš duch, duše a tělo zcela svobodné a očištěné ode všech projevů ďábla, které se stanou pouze známkou hříšníků. Chvála Bohu. Kristus vstoupí, a to vyžene ďábla. Když Kristus sestoupí na zem, ďábel bude spoután. Chápete!?

Vše, co se událo v prvním nebi, se stane také v tomto nebi a musí se stát v každém nebi, dokud nebudou všechna nebe očištěna od ďáblova vlivu.

Připomeňme si obraz z 12. kapitoly Zjevení. Je tam Bůh i ďábel na stejném místě. Pojdme se na to prosím podívat. Vidíme to v prvním verši: „*I ukázal se div veliký na nebi: Žena ...*“ (Zj 12:1) Asi víte, že na nebi žádná žena není. Rozumíte? V nebi nejsou ani muži, ani ženy (viz Gal 3:28). Souhlas?

Tudíž je-li tam žena, musí se jednat o nějaké nebe tady dole, nemůže to být Boží věčné nebe na výsostech. Žena byla v nebi a byla v bolestech. Nahoře v Božím nebi není zármutek ani bolest, proto se musí jednat o místo zde. Ve stejném nebi byl i satan. Pak porodila dítě (verš 5) a dítě bylo uchváčeno do nebe, tudíž z nebe do nebe. Žena pak utekla na poušť. Písmo neříká, že opustila nebe, sestoupila na zem a pak prchla.

Je potřeba, abyste porozuměli, jak Bible s těmito věcmi nakládá. Je to symbolický jazyk, k němuž potřebujete Ducha Božího, který vám jej vyloží.

Ve Zjevení 12:10 čteme: „*I slyšel jsem hlas veliký, řkoucí na nebi: Nyní stalo se spasení, a moc, i království Boha našeho, a moc Krista jeho; nebo svržen jest žalobník bratří našich, kterýž žaloval na ně před obličejem Boha našeho dnem i nocí.*“

Dokud člověk
něco neudělá,
je slepý,
a některé věci
nevidí.

Jak vás ďábel obviňuje? Přinutí vás projevit ďábelskost, ač byste měli projevit Krista. Např. strach, bolest... Cokoliv je z ďábla: špatné reakce, naštvání, nervozita, hněv, hádavost. To vše je z ďábla. Přiměje vás, abyste se takto projevíli. Pak se otočí na patě a: „Říkal jsem ti, že není křesťan!“ Najde někoho a pak je ta osoba oklamaná. Myslí si, že nejste křesťan, když jste se zachovali jako ďábel. Byla to bitva, ve které jste prohráli. Prohráli jste bitvu, ale ne válku! Je to jen bitva. Záleží na tom, kdo vyhraje nakonec!

Vraťme se k tomuto principu: „Mé myšlenky jsou vyšší než vaše myšlenky, tak jako nebesa jsou vyšší než země.“ (Iz 55:9) Bůh nás povolává do svých myšlenek! Izaiáš 26:3: „*Člověka spoléhajícího na tě (dle orig.: jehož mysl je upřena na Tebe) ostríháš v pokoji; v pokoji, nebo v tebe doufá.*“ Vidíte, ti, kteří doufají v Boha, mají Boží pokoj, ne nějací velcí křesťané! Abraham nebyl spravedlivý. Nebo myslíte, že ano? Přesto Bible mluví o spravedlivém Abrahamovi. Neznamená to však spravedlnost podle spravedlnosti Ducha svatého, které jsme vyučováni. Abraham poslechl Boha. „*Nebo co praví Písmo? Uvěřil pak Abraham Bohu, i počteno jemu za spravedlnost.*“ (Řím 4:3) Uvědomujete si, že se stáváte spravedlivými skrze Ducha svatého tím, že uvěříte tomu, co je napsáno v Bibli? Jde jen o to tomu uvěřit, protože když uvěříte, poslechnete. A jakmile poslechnete, poznáte pravdu.

Chci vás na něco upozornit. Obráťte si do 3. kapitoly Jana. Čím víc se budete přátelit s hříšníky, tím více poroste zmatek, který vám způsobí. A tím více budete odporovat Bibli. Bůh řekl: „Nepřátel se s tím člověkem,“ a ty se s ním kamarádíš! Ta osoba do tebe vrazí meč zmatení a to je konec příběhu. Když posloucháš Boha, nemůžeš se mýlit. Nyní se podívejme do Jana 3. Vidíme tam, že Ježíše v noci navštívil židovský vedoucí

a ve verši 2 řekl: „*Mistře, víme, že jsi od Boha přišel mistr; nebo žádný nemůže těch divů činiti, kteréž ty činíš, leč by Bůh byl s ním.*“ Viděl vnější projevy, viděl zázraky, které Ježíš dělal, a věděl, že to musí být z Boha. „*Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo znovu, nemůž viděti království Božího.*“ (Jan 3:3) To je zvláštní věc, protože Nikodém se Ježíše na Boží království neptal. Ale přesně tohle měl Nikodém na mysli. Ježíš, než aby chodil kolem horké kaše, odpověděl na otázku, k níž Ho chtěl Nikodém teprve dovést. Prostě mu odpověděl.

Co však řekl? „Dokud člověk něco neudělá, je slepý, a některé věci nevidí.“ To je Boží princip. Dokud se nenarodíš znovu, je nemožné, abys viděl Boží království. Není zde řečeno, že každý znovuzrozený člověk vidí Boží království. Nebo to snad řekl? Zním některé znovuzrozené lidi, kteří jsou slepí jako Bartimeus, protože si slepotu zvolili. Okamžitě poté, co se znovuzrodili, odvrátili se od hledění na Ježíše a zahleděli se na svou církev.

Jakmile se odvrátíš od Ježíše, zahledíš se na svou církev a řekneš: „To je ono, to je ale nádherná církev! Miluju, když hrají varhany, miluju chvály, mám rád pastora a všechny ty lidi. Raději se jich přidržím. To je místo, kde mě Pán chce mít.“

V té chvíli vstoupí marnost a vy ji začnete uspokojovat. Znovu oslepnete. Halelujah.

OTÁZKA: V dnešní době platí, že když nechodíte do organizované církve, něco je s vámi zásadně špatně. Nepoddáš-li se tlaku jejich kongregací, prostě k nim nepatříš.

ODPOVĚĎ: Klíč je, že ty tlaky vytváří d'ábel. Když jsem se za vás včera večer modlil, ten tlak jsem cítil a mluvím o tom. Ty tlaky jsou satanské. Jsou působené duchem, jemuž říkáme náboženský. Nestarají se o to, zda jdete do nebe, či ne, nestarají se o to, zda posloucháte Boha, či ne. Nestarají se o to, zda chodíte ve světle, v dokonalosti Boží slávy. Chtějí jen, abyste v neděli šli do kostela a vyznali, že jste dobrý člověk. Pak řeknou, že jste přijatelný pro společnost. Bůh zde má lid, který poruší jejich cesty a vyučí je.

Víte, povídáme si s manželkou o všem. Ona mi řekne: „Víš, lidé očekávají, že budeš dělat tohle, a chtějí, abys dělal tamto.“ A já na to: „Bůh mě sem vložil, abych vedl lidi, ne aby lidé vedli mne.“ Nedopustím, aby mne lidé vedli dolů. Vím, co Bůh řekl, bratře. I kdybys vzal všechny buldozery pekla, aby mnou pohnuly udělat to, co oni si myslí a čemu věří – neudělám to, protože vím, co Bůh řekl. Tak to je. Po celou dobu lidé následovali jiné lidi, slepé jako Bartimeus, směrem do pekla. Následovali člověka. Bojí se následovat Boha, protože by si někdo něco pomyslel. Víte co? Odtrhněte se a začněte následovat Boha a uvidíte, jak se jeden po druhém oddělí a začnou následovat vás. Bůh hledá někoho kurážného, kdo od nich odejde.

Ti, kdo vidí,
by měli vést
slepé!

OTÁZKA: Není žádná možnost fungovat v církevním systému a nebýt slepý?

ODPOVĚĎ: Nyní ne. Dříve ano. Nyní je však příliš pozdě. Přišel čas, kdy se satanské síly zacílily na vše, co se nazývá církev a neposlouchalo Boha. Říkáme tomu jinými slovy (a to hledám pěkná slova) systém nevěstky, církve Dalily. Víte, Samson je obrazem pravé církve. Šel a ležel s falešnou církví. Tak se do toho zapletl, že přišel o zrak. Byl oslepen.

Když jej Bůh znovu přivedl k životu, řekl: „Bože, dovol mi pomstit se za mé oči!“ Tělo Kristovo je však slepé, protože jsme si to zvolili. Bůh nyní nejen nechává znovu růst vlasy, ale i oči. A až uvidíte, nedopust'te, aby vás vedli slepí lidé! Víte, co o tom řekl Ježíš? „*Nechte jich, vůdcovět jsou slepí slepých. Povede-liť pak slepý slepého, oba v jámu upadnou.*“ (Mat 15:14) Ale zkusme to obrátit. Ti, kdo vidí, by měli vést slepé!

OTÁZKA: Znam služebníka, který nepřijímá z Bible vše. U nich se říká: „To platilo před 2000 lety. Dnes už se to neděje. Už se k tomu dnes nevracíme.“ Vůbec nepřijímají, že Ježíšova moc je stejná dnes jako před 2000 lety. Je to forma slepoty?

ODPOVĚĎ: Tohle je horší než slepota, ale jen o trošku. A co vy, přijímáte Bibli? Přijímáte ji celým svým srdcem? Pojd'me do 2. epištoly Timoteovi. Pavel měl s některými kazateli stejný problém a Pán Ježíš mu

zjevil odpověď. Jestli to nestačí, pak nám nebude dost dobrá ani celá Bible. Druhá Timoteovi 3, čtème od 1. verše: *„Toto pak věz, že v posledních dnech nastanou časové nebezpeční.“* Co myslíte, mluvil o dnešní době? Přesně tak! *„Nebo nastanou lidé sami sebe milující, peníze milující, chlubní, pyšní, zlolejci, rodičů neposlušní, nevděční, bezbožní, nelítostiví, smluv nezdrželiví, utrhači, nestřední, plaší, kterýmž nic dobrého milo není, zrádci, přívažčiví, nadutí, rozkoší milovníci více nežli Boha, majíce způsob pobožnosti, ale moci její zapírajíce.“* A co máme dělat my? *„A od takových se odvracuj.“* Tady to máte černé na bílém. Není to nic tajného. Není tajné, co Bůh říká. Druhá Janova 1:10–11: *„Přichází-li kdo k vám, a tohoto učení nepřináší, nepřijímejte ho do domu, aniž ho pozdravujete. Nebo kdož takového pozdravuje, obcuje skutkům jeho zlým.“* Chvála Pánu.

Chcete-li k tomu všechny verše, opravdu všechny, můžeme si je vyhledat. Najděme si ještě další. Vezměme si Římanům 16:17–18. Přečtete mi to někdo, prosím. *„Prosímť pak vás, bratří, abyste šetřili těch, kteříž různice a pohoršení činí, na odpor učení tomu, kterémuž jste vy se naučili, a varujte se jich. Nebo takoví Pánu našemu Ježíši Kristu neslouží, ale svému břichu; a lahodnými řečmi a pochlebenstvím svodí srdce prostých.“*

Jděte do 1. Korintským 5:11, přečtème to: *„Nyní pak psal jsem vám, abyste se nesměšovali, kdyby kdo, maje jméno bratr, byl smilník, neb lakomec, neb modlář, neb zlolejce, neb opilec, neb dráč. S takovým ani nejezte.“* Amen, ani s ním nejděte na večeři.

Druhá Tessalonicenským 3:6: *„Přikazujemetť pak vám, bratří, ve jménu Pána našeho Jezukrista, abyste se oddělovali od každého bratra, kterýž by se choval neřádně, a ne podle naučení vydaného, kteréž přijal od nás.“* Vysvětlil typ neřádu, který má na mysli? Neřádně znamená ne podle spravedlnosti.

V pořádku, takže máme ještě 1. Timoteovi 6:3–5: *„Jestližeť kdo jinak učí, a nepovoluje zdravým řečem Pána našeho Jezukrista, a tomu učení, kteréž jest podle pobožnosti, nadutýť jest, nic neuměje, ale nemoudrost provodí při otázkách a hádkách o slova, z kterýchž pochází závist, svár, rouhání, zlá domnění, marné hádky lidí na mysli porušených a pravdy zbavených, domnívajích se, že by pobožnost byla zisk tělesný. Takových se varuj.“* Takovým se vyhni!

Slyšeli jste mnohé kázat takovým způsobem, jako by se množství zbožnosti projevovalo prosperitou. Mají nádherné církve a tomu podobné věci. Chcete-li slyšet, co o tom řekl Ježíš Kristus, otočte si se mnou do 17. kapitoly Janova evangelia, kde se Ježíš za nás za všechny modlil: *„Já za ně prosím, ne za svět prosím, ale za ty, kteréž jsi mi dal, nebo tvoji jsou. A všechny věci mé tvé jsou, a tvé mé jsou, a já oslaven jsem v nich. Již pak více nejsem na světě, ale oni jsou na světě, a já k tobě jdu. Otče svatý, ostříhejž jich ve jménu svém, kteréž jsi mi dal, aťby byli jedno jako my.“* (Jan 17:9–11) Zaprvé k tomuto tématu – každý, kdo založí denominaci, rozděluje Boží lid. Božím záměrem a vůlí je, abychom byli jedno, tak jako jsou jedno Bůh a Ježíš.

Nyní Jan 17:2–6: *„Jakož jsi dal jemu moc nad každým člověkem, aby těm všechněm, kteréž jsi dal jemu, život věčný dal. Totoť jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista. Jáť jsem oslavil tebe na zemi; dílo jsem vykonal, kteréž jsi mi dal, abych činil. A nyní oslaviž ty mne, Otče, u sebe samého touž slavou, kterouž jsem měl u tebe, prvé nežli svět byl. Oznamil jsem jméno tvé lidem, kteréž jsi mi dal z světa. Tvojit' byli, a mně jsi je dal, a řeč tvou zachovali.“*

A ještě 15. verš: *„Neprosímť, abys je vzal z světa, ale abys jich zachoval od zlého.“*

Jan 14:12–13: *„Amen, amen pravím vám: Kdož věří ve mne, skutky, kteréž já činím, i on činiti bude, a větší nad ty činiti bude; nebo já jdu k Otci svému. A jestliže byste co prosili ve jménu mém, toť učiním, aby oslaven byl Otec v Synu.“*

V jiném časovém období? Jak na to ten kazatel přišel? Přečtěte si to v jakémkoliv jiném překladu, v jakémkoliv překladu, který najdete. Jak by váš kazatel na tohle odpověděl? Jaká by byla jeho reakce, když nevěří, že máme chodit stejně jako Ježíš? To je nemožné. Jak vidíte, rozhodl jsem se raději důvěřovat své Bibli než těmto lidem. Žádný člověk nemůže pochybovat o evangeliu a zároveň žít čistý život. Mohl bych se mu podívat zpříma do očí a říct mu, že je nečistý. Vím to. Víte, že člověk s Duchem svatým musí stát v integritě téhož Ducha, aby žil čistě v tomto světě? Ano, míním tím, že člověk bez Ducha svatého nazve i špínu čistou. To je celé. Strávil jsem už tolik času s Božími muži, kteří zapřeli Boží

slovo, a vím, že nemohou žít čistě. Je nemožné, aby žili čistě, svobodni od hříchu.

V téže 14. kapitole přečtete 15. a 16. verš: *„Milujete-li mne, přikázání mých ostříhejte. A jáť prositi budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal (jak dlouho?) na věky.“* Kdyby mluvil tehdy jen pro učedníky, nebylo by příhodné, že by řekl: *„Zůstane s vámi, dokud nezemřete.“*? Řekl ale, že Duch svatý zůstane s křesťany navěky. Přesně tohle řekl. To znamená, že dokonce i my, děti těchto bratří, bychom měli mít Ducha svatého jako oni.

Přečtěme si o tom ještě: *„Toho Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijíti (hříšníci jej nemohou přijmout). Nebo nevidí ho, aniž ho zná, ale vy znáte jej, neboť u vás přebývá, a v vás bude. Neopustíť vás sirotků, přijduť k vám. Ještě maličko, a svět mne více neužří, ale vy uzříte mne; nebo já živ jsem, a i vy živi budete. V ten den vy poznáte, že já jsem v Otci svém, a vy ve mně, a já v vás. Kdož by měl přikázání má, a ostříhal jich, onť jest ten, kterýž mne miluje. A kdož mne miluje, milován bude od Otce mého, a jáť jej budu milovati, a zjevím jemu samého sebe.“* (Jan 14:17–21)

Přeskočíme do verše 26: *„Utěšitel pak, ten Duch svatý, kteréhož pošle Otec ve jménu mém, onť vás naučí všemu, a připomenetť vám všecko, což jsem koli mluvil vám.“*

Poslední úryvek Písma, který vám chci ukázat, je v Janovi 7, ve verši 38 a 39. Pečlivě poslouchejte: *„Kdož věří ve mne (to znamená, každý, kdo věří, včetně vašeho kazatele), jakož dí písmo, řeky z břicha jeho poplynou vody živé.“* A vysvětlení je zde: *„(A to řekl o Duchu, kteréhož měli přijíti věřící v něho; nebo ještě nebyl dán Duch svatý, proto že ještě Ježíš nebyl oslaven.)“* Amen.

Nyní obraťme do Marka 16, odstraníme kompletně vaše pochybnosti i pochybnosti každého, kdo věří Bibli. Pokud někdo nevěří Bibli, nemá naději a nemůžeme mu pomoci. Avšak my, kdo věříme, nenaslouchejme nevěřícím. Domnívám se, že nejhorší nevěřící je nevěřící kazatel. Káže něco a nevěří přesně té věci, kterou káže. Jen tahá z lidí peníze pod falešnou záminkou.

Marek 16, 16. verš: *„Kdož uvěří a pokřtí se, spasen bude; kdož pak neuvěří, budeť zatracen. Znamení pak ti, kteříž uvěří, tato míti budou: Ve jménu mém d'ábly budou vymítati, jazyky novými mluviti, hady bráti;*

a jestliže by co jedovatého pili, nikoliť jim neuškodí; na nemocné ruce vzkládati budou, a dobře se míti budou.“ (Mk 16:16–18) Pokud člověk věří, stanou se mu tyto věci. Pokud se mu nestanou, není věřící. Chvála Pánu. Není třeba, abyste kvůli tomu vypili jed, protože je zde uvedeno pět znaků. Pokud se jedna či dvě z těch věcí stanou, víte, že jste obdrželi i zbytek. Nemusíte to zkoušet. Chvála Jeho svatému jménu.

Toto jsem vám chtěl povědět o našem postavení. Musíme zaujmout pevný postoj. Musíme udělat to, co Bůh říká, že udělat máme. Musíme ukázat lidem okolo nás, že je v nás Bůh pravdy.

Stejná situace, jakou máme dnes večer zde, nastala i v Babylonu.

Tři mladíci vyznali: „Nepokloníme se!“ Poklonilo se tisíce starců, mládenců, žen a dětí. Ano. Byly tam tisíce Izraelců. Všichni ti, kdo byli odvedeni do Babylonu do zajetí, se poklonili, poklonili se obrazu.

Tři chlapci řekli: „Máme jen jeden život. Pokud nás dnes Bůh nezachrání, můžete nás zabít, ale my se přesto té věci nepokloníme.“ (Daniel 3:17–18)

Chvála buď Bohu. Je to věčný pomník, tři hoši se nepoklonili. To je něco, ne? Chvála Pánu. Víte, musíme zaujmout postoj.

Jsme tím záporným pólem pro dobrého Boha. Satan je kladným pólem pro záporný pól svého lidu. Někteří lidé chodí a kážou, že satan je záporný pól a Bůh je kladný pól. To je lež. To jim říká ďábel.

Právě z toho důvodu musíme fungovat určitým způsobem a projevit Boží slávu a světlo zde v materiálním světě. Světlo musí být zjeveno v nízkých oblastech. To kladně nabitě zlo se vždy bude snažit prorazit. Uvědomíte si ale jednu věc – bude ho ve vašem životě méně a méně. Pokud vás ďábel překvapí někde za rohem, budete příště trochu moudřejší. Nikdy se nebojte tlaku, který na vás satan vyvine. Pokaždé, když to udělá, něco mu unikne. Stanete se moudřejšími. Až přijde příště, poznáte ho po čichu.

Musíme zaujmout
pevný postoj.
Musíme udělat to,
co Bůh říká, že
udělat máme.

„Pán zachová v dokonalém pokoji ty, jejichž mysl je upřena na Něj.“ (Iz 26:3, KJV) Slyšíte!? Nevěříte tomu, co slyšíte. Toho dne, kdy uslyšíte a budete podle toho jednat a vyznáte: „Bože, věřím, že jsi to Ty, udělám to,“ a uslyšíte znovu a budete více jednat podle toho, co od Boha slyšíte a čemu věříte, že je Bůh, tehdy k vám Bůh začne více mluvit a zjevovat sám sebe. Jen uzavřete pracovní dohodu.

Ale dejme tomu, že jste řekli: „Pane, nevím, co mám dělat. Nebudu dělat nic, protože nevím, kdo to mluví. Někdy to může být ďábel, někdy Bůh. Já prostě nepoznám Boha, tak nebudu dělat nic.“

Když jste dvojí mysli, Bůh nemůže dělat také nic. Vlastní duši můžete zastavit Boha. Můžete s Bohem ale uzavřít spolupráci a povolit Mu pracovat s vámi skrze vaši duši tím, že se Mu otevřete. Jděte a domluvte se s Bohem.

Řekněte: „Bože, když se budu cítit ujištěný v srdci, znamená to, že po mně něco chceš, a já to udělám.“

Nikdy nepoznáte, kdo k vám mluví, dokud to neuděláte. Jakmile to uděláte, naplní vás Boží pokoj a sláva. A víte, že to je Bůh. Nebude to bez překážek. Na něco zaměříte, a ďábel udělá všechno možné, aby vás přesvědčil, že se mýlíte. Ale budete to mít a budete vědět, že máte pravdu.

Bůh vám žehnej.